

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 у 402/2025
17.12.2025. године
Београд

Врховни суд, судија Јелена Ивановић, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Марко Радојковић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 716/25 од 18.11.2025. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је дана 17.12.2025. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 у 716/25 од 18.11.2025. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је су дана 01.12.2025. године поднела Врховном суду жалбу, преко Управног суда (примљену у Врховном суду 05.12.2025. године), против решења Управног суда Р4 у 716/25 од 18.11.2025. године, којим је одбијен као неоснован њен приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 9429/23 и одбијен захтев подносиољке приговора за накнаду трошкова поступка.

У жалби је навела да је од дана пријема тужбе у суду протекло 26 месеци, а да је предмет неактиван и да суд неблаговремено спроводи прописане процесне радње, односно да их не спроводи уопште. Указује да предмет није чињенично и правно сложен, те да је кашњење у процесним радњама проузроковано неактивношћу Управног суда, а не понашањем тужиље или и делимичним понашањем тужене. Предлаже да Врховни суд усвоји жалбу, преиначи решење Управног суда Р4 у 716/25 од 18.11.2025. године тако што ће усвојити приговор предлагача и утврдити да је поступањем у предмету Управног суда У 9429/23 повређено право предлагача на суђење у разумном року, те наложити поступајућем судији у наведеном предмету да у року од 30 дана од дана пријема тог решења спроведе потребне процесне радње ради решавања ове правне ствари. Трошкове тражи.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15 и 92/23) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82, „Службени гласник РС“ 6/15 и 14/22), Врховни суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11... 10/23) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Из списка предмета Управног суда Р4 у 716/25 и У 9429/23, произлази да је предлагач дана 08.09.2023. године поднела Управном суду тужбу ради поништаја решења туженог Републичког геодетског завода, Београд 06 број 952-02-29-1504/2023 од 01.08.2023. године, којим је одбијена жалба тужиље поднета због недоношења одлуке у законом прописаном року од стране Службе за катастар непокретности Аранђеловац по захтеву број 952-02-4-020-81945/2023, одбијен захтев за наканду трошкова управног поступка и обавезана тужиља на плаћање таксе на жалбу. Поступајући по налогу суда тужени орган је дана 05.04.2024. године доставио одговор на тужбу, а по поновљеном налогу, уз поднесак од 06.11.2024. године и списе предмета. У изјашњењу поводом поднетог приговора, судија известилац је навела да ће одлука бити донета у складу са редоследом решавања предмета.

Ожалбеним решењем одбијен је као неоснован приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 9429/23, са образложењем да је суд предузимао радње у претходном поступку како би створио процесне услове за одлучивање у овој управној ствари, те да се трајање поступка не може приписати у искључиву одговорност суда. Суд је имао у виду и да су Одлуком Председника Републике Србије ПР број 163 од 01.11.2023. године расписани избори за народне посланике, који су одржани 17.12.2023. године, што такође води до редукованог и отежаног рада Управног суда, који у изборном поступку предност даје решавању изборних предмета. При том, према одредби члана 177. Судског пословника („Службени гласник РС“, бр. 110/09 ... 18/22), судије су дужне да решавају предмете по редоследу њеног пријема у суд, при чему се првенствено узимају у рад предмети који се по закону сматрају нарочито хитним или хитним, а затим предмети који због околности случаја захтевају хитно поступање.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега, сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Полазећи од чињеница и околности од значаја за доношење одлуке и специфичности чињеничних и правних питања у овој правној ствари, Врховни суд налази да је правилно поступио Управни суд када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 9429/23, као и да су наводи жалбе предлагача неосновани. Предлагач своје становиште о повреди права на суђење у разумном року заснива на трајању управног спора и на недовољној активности Управног суда. Међутим, Врховни суд налази да се у конкретном случају дужина поступка у периоду од подношења тужбе Управном суду 08.09.2023. године до

подношења приговора 16.09.2025. године не може сматрати повредом права на суђење у разумном року. Наведени период није пратила неактивност суда, јер су предузете радње ради стварања процесних услова за одлучивање, при чему се не ради о предмету који захтева приоритет у решавању.

Имајући напред наведено у виду, Врховни суд налази да је правилна одлука о одбијању приговора ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 9429/23, да су наводи жалбе неосновани, па је применом члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року у ставу првом диспозитива одбио жалбу предлагача.

Врховни суд је у ставу другом диспозитива, одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка применом члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, сходном применом члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, јер предлагач није успела у поступку заштите права на суђење у разумном року.

Судија
Јелена Ивановић, с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба,
у смислу члана 21. Закона о заштити права
на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић